

ASLI TOHUMCU • Taş Uykusu

ASLI TOHUMCU Aralık 1974'te Leverkusen'de doğdu, Bursa'da büyüdü. İngiliz Dili ve Edebiyatı öğrenimi gördü; çeşitli yayınevlerinde editörlük, TRT 2'de sunuculuk ve danışmanlık yaptı; kitap ekleri çıkardı. 2003'te *Abis*, 2006'da *Yok Bana Sensiz Hayat*, 2010'da *Şeytan Geçti ve Taş Uykusu*, 2014'te *Ölü Reşat*, 2017'de *Sevil de Seville* (Seyhan Argun'un çizgileriyle), 2018'de *Durmadan Leyla* ve 2020'de *Kötü Kalp* adlı kitapları yayımlandı. Kutlukhan Kutlu ile 2015'te *Güçoburlar* adlı derlemeyi ve 2018'de *İstanbul: 2099* adlı antolojiyi hazırladı. Kitapları çeşitli dillere çevrilen Tohumcu, *Kadın Öykülerinde İstanbul*, *İstanbul Sokakları (101 Yazardan 100 Sokak)* ve *Merhaba Asker* adlı derlemelere öyküleriyle katkıda bulundu. Çocuklar için *Bolbadım Günlükleri*, *Eksimus Serüvenleri*, *Karadankaçanlar*, *Dünyayı Döndüren Kız*, *Üç, İkiii, Birr*, *Ateş!*, *Hışır Hışır Kırt Kırt*, *Herkesin Evine Döndüğü Gün* ve *Benim Babam Kötü Örnek* adlı kitapları yazdı. Kızı Tomris'le İstanbul'da yaşıyor.

Kırmızı Kedi Yayınevi, 2010-2011 (2 baskı)

Doğan Kitap, 2015 (1 baskı)

İletişim Yayınları 2981 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 522

ISBN-13: 978-975-05-3041-8

© 2021 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. Baskı 2021, İstanbul

EDITÖR Duygu Çayırıcıoğlu

KAPAK ve KAPAK İLLÜSTRASYONU Seda Mit

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Büşra Bakan

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44871

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/31 Bağcılar 34218 İstanbul

Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CİLT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

ASLI TOHUMCU

Taş Uykusu

*Bana görmeyi öğreten babam Adnan Tohumcu'ya
ve onun hikâyelemeyi bilen genlerine...*

Pis kokuyor. Her mevsim böyle bu. Değişmiyor. Birçok şey gibi. Koklamayı ne zaman bıraktı, hatırlamıyor. Saymayı bıraktıktan çok sonraları, o kesin. Sadece saymayı mı, yanıt vermeye yetişmeye de çalışmıyor epeydir. Bunun insanları sinirlendirdiğinin farkında ama yapacak şeyi yok. Aksi, bir çene ishali ya da beyin amcıklaması... Tövbe tövbe... Bir şu küfrü bir de sigarayı bırakamadı. Bıraksın da çıldırsın mı? Akıllara zarar bir durum, hani karısı kızı olsa, her akşam basardı onlara dayağı. Döve döve öldürürdü Allah muhafaza. Tuhaf şey, bazen tepesi attığında karşısındakine tekme tokat giriştiğini görüyor. Yapmıyor, yapmaz, ama yaptığını görüyor da biraz rahatlar gibi oluyor ya, kafası karışıyor bu hep içten içe yapmalarla, içeriden patlamalarla.

En çok, insanların sabah sabah kavga edecek onca şey bulmalarına şaşıyor. Değişmeyen birçok şeyden biri de bu. Kavga değil, şaşırması. Her sabah besmeleyle açar kapısını, yine besmeleyle atar adımını ilk basamağa. Yılların bıkkınlığına rağmen kesmemiştir çünkü umudunu Allah'tan. Bazen, ama nadiren, şöyle pencere önüne iki küçük saksıda mor menek-

şe, uçlarındaki boncuklar sallandıkça şıkırdayan bir maşallah, pilli bir radyo hayal eder. Ancak devlet hizmetinde yoktur böyle cıvıklıklar.

Çekiyor besmelesini, atıyor adımını. Bekleyen kimse yok bu sabah. Bu iyiye işaret. Bekleyen olmasa bile uyması gereken bir çizelge var ama. O yüzden oyalanmadan, kahverengi kılıfını dün gece elde yıkayıp kalorifer peteğinin üzerinde döndüre döndüre kuruttuğu yastığını, koltuğun sırtına gelecek şekilde yerleştirip içeriye şöyle bir göz atıyor. Geceden yaptı temizliğini, şöyle bir göz atıp işbaşı yapmasında bir sakınca yok yani. Oturunca hemen solundaki camı açıp bırakıyor soğuk hava girsin içeri, nefes alsın biraz. Dakikalar ilerledikçe nefes almaya yer bulamayacak çünkü, biliyor.

İlk nefesini alır gibi coşkuyla ama ilk olmasının ciğerindeki acısıyla hızla geride bırakıyor birinci durağı. Nasılsa, “Hopp,” ya da “Ağır ol,” diyecek kimse yok. Henüz.

Uzun sürmüyor siftah yapması.

İkinci Durak: Ağzı Sıkı.

İlk yolcu binerken sağ yanı başlıyor ağrımaya. Bir süredir ağrıyor sağ yanı. Herkes, her şey sağ yanından geliyor, o yüzden olacak; şükür, kafası o kadar sık çalışıyor. Kaşlarını yukarı aşağı oynatırken yüzü tuhaf bir hal alıyor. Ön camdan dışarı, onu bekleyen yola bakıyor göğsünde bir sıkışmayla, bir yandan yılların alışkanlığıyla bakmadan gören gözlerle binenleri kontrol ederken. İlk binen sarı saçlı, tombulcana, halinden belli sinirli bir kız...

(Ayfer) Almadım ağzıma, zorla mı. Allah vere de çok beklemeden kalksa. Gecikmesem işe. Dayım arar şimdi karga bokunu yemeden, annem yumurtlamıştır gece gelmediğimi. Bakla ıslanmaz ağzında. Çenem ağrıdı si-

nirden, başım tutmasa bari. Başım tutarsa dayım anlar bir şey olduğunu, canımın sıkıldığını. Yeminle anlar, var ya, o ne hindir o. Allah'tan iş var, akşama kadar geçer. Ay, düşündükçe midem bulanıyor, bir şey de yiyemem ben şimdi. Yok ben otuz yaşındayım da, düzenli bir cinsel hayata ihtiyacım var da, sevişmiyorsan da ağzına al bari de... Sen önce benimle bir ilişki kur sonra cinseline girersin ökü. SAPIK! Kanıma dokundu çok ya. Ne o öyle, bak kızım, üç şeyime karışmazsan anlarız: içki-me, sigarama, çapkınlığıma. Tövbe, tövbe. Ne sanıyorsan artık kendini, bulunmaz Hint kumaşı mı! Bu da okumuşu işte. Fatih'le mi çıksam acaba, çirkin çocuk ama kıymet veriyor bana, bu da bir şeydir yani. Hah, başladı başım işte, soldan soldan. Şimdi birazdan kalabalık da basar beni, havasızlık. Anlar dayım bir şey olduğunu, hiçbir şey olmasa, anlar o yine de. Anlarsa var ya, bir verir ki ağzıma, alamadan giderim. Malum olmasın ona şimdi. Aman be niye olsun! Ama çok kanıma dokundu öyle demesi. Üç şeyime karışma. Hayır, sen kimsin ki? Ne sanıyorsun ki kendini, ne yaparsan yap katlanayım... Ay, bu tip de ne be böyle, yaratık gibi, sabah sabah, *sürücünün arkasındaki üçlünün en son koltuğuna oturmuşken, saklamaya gerek görmediği bir tiksintiyle.*

– Hayırlı sabahlar olsun abim!

(Arif) Hangi duraktan binersem biniyim, akbilimi ben basarım, *diyor, bakanda malzemesi eksik bırakılmış hissi uyandıran oğlan, ancak o kendini pek fiyakalı sanıyor.* Boş olsa da, dolu da olabilir, ben basarım akbilimi kendim arkadaş. Vermem kimseye arkadan öne, basmasın. İşş-te bu kadar. Hasan Ustam dediydi, işimi sağlama alırım. Bir kere oldu o çaldırdık, enayi deyilim. Deyilim ha.

Cam kenarına oturuyim de ışıklı ışıklı gidiyim, ağzına almadığı için sevgilisinden ayrılmak zorunda kalmış sinirli kızın karşı yanına, pencere kenarına yerleşerek. Emniyetin sayfasından basturdım, beş lira verdim bastırtım evin orda internet kayfedede, dedim emniyetin sayfasından basacaksınız, o doğrudur, emniyette yanlış olur mu hiç, peh! Güzelcene okurum şimdi gidene kadar. Altını çize çize, ağır ağır okurum. Annamadığım yer olursa Hasan Usta. Kızarsa da olsun, anlatır o bana. Oh, şöyle ışıklı ışıklı iyi oldu, aa ne güzel kız, yavaş yavaş okurum. Emniyetin sayfasından basturdım, yanlış olacak hali yok. Yaparım ben bu işi, annamadığım yer olursa ustama sorarım. Yaparım ben bu işi yapmasına, oh, ne güzel, takarım belime tabancayı, amcamla konuşsam da ikna etse babamı. Bakayım bi. Polis ko-le-ji, hah, bizim okul bu işte, bir kısım der-sle-rin öğ-re-nimini yağbancı dille yapan resmî okul-ların lise kısmı fen kol-ları mü-müf-fu-re-dat proğ-ra-mını aynen uygu-layan iç-işleri bakan-lığı aha işte bizim bakanlık emniyet buraya bağlı bizim bakanlık bu em-niyet genel müdür-lüüğüne bağ-lı para-sız yatılı ve res-mî ü-ni-forma-lı devlet lisesidir. Yatılı kalıcaz yani. Sorun değil, ben her yerde yatar kalkarım. Şu yağbancı dil olayı fena, ordan sorun olabilir. Du bakalım. Onu yazdım aklıma. Yazdım mıydı aklımın bir köşesine unutmam asla, işimi hep böyle sağlama alırım, akbilimi bi kere çaldırırım arkadaş, bir kere, annadın mı? Ben bu hırkızların hepsini yakalar hapse tıkarım. Yal-nız-ca Aan-kara-da bulu-nan polis kole-jinde hah işte bizim okulu diyor dört yıl-lık eğitim sü-ree-sinin, uzunmuş be ya, dört yıl ha, ilk yılın-da yağbancı dil a-ğır-lık, diğer üç yılında ise lise proğ-ramı uy-gulanır. Tamam işte herifler öğreticekler dili, endişeye gerek yok. Mü-ra-caat şek-li ve is-tenen belgeler. Hah, en he-

yecanlı yeri geldi. Aa, bir kız daha, memeli hem de, *nerede kaldığını karıştırmamak için parmağını kaldığı yerin üstüne bastırarak.*

(Tuba) İyi günler, ben Tuba, *diye kaçıyor ağzından, içinden geçirdiğini sandığı için de şoförün şaşkınlığına anlam veremiyor işteki ilk gününe giden kız.* Nası yardımcı olabilirim? İyi günler, ben Tuu-ba, nasıl yardımcı olabilirim? İyi, günler ben Tubaa. Nasıl, yardımcı olabilirim? İyi günner ben Tubanasıl yardımcı olaa-bilirim? Uffff. İyi günler. Ben Tuba. Nasıl yardımcı olabilirim? Çok yavaş oldu bu defa da. İyi günler ben Tuba. Nasıl yardımcı olabilirim? İyi günler ben Tuba. Nasıl yardımcı olabilirim? İyi günner, ben Tu-ba, nası yardımcı olabilirim? Yardımcı olabilir miyim? İyi günler, ben Tuba. Yardımcı olabilir miyim? Beyn Tuba, iyi günler. Size nası yardım edebilirim? Ay şimdi çıldırıcım. İyi günner ben Tubanası... İyi. Günler. Ben. Tuba. Size. Nasıl. Yardımcı. Olabilirim. Ama çok yavaş. Sade doğru konuşmak yetmez, milleti bayıltmamak da lazım. İyi günler, ben Tuba, nasıl yardımcı olabilirim? İyi günler, ben Tuuba, nasıl yardımcı olabilirim?, *ilerliyor aradaki boşluğa, alnını cama dayama düşüncesiyle, makyajını bozma düşüncesizliğiyle.* İyi günner, ben Tuba, nasıl yardımcı olurum? İyi. Günler. Ben. Tuba. Size. Nasıl. Yardımcı. Olabilirim. İyi. Günler. Ben. Tuba. Size. Nasıl. Yardımcı. Olabilirim. İyi. Günler. Ben. Tuba. Size. Nasıl. Yardımcı. Olabilirim. İyi. Günler. Ben. Tuba. Size. Nasıl. Yardımcı. Olabilirim. İyi. Günler. Ben. Tuba. Size. Nasıl. Yardımcı. Olabili-

(Reşat) Hırsız mıyım ben kaçak hayatı yaşıyorum?, *diye kendi kendini iknaya çalışıyor, altmışların sonunda, beyaz tenli, kırçıl, kıvrıcık saçlı adam,* Namuslu bir baba-

yım. O zaman dönerim güzel kardeşim ben evime. Korkak biri değilim, böyle örnek olamam kızlarıma. Giderim evime, ne olacaksa olur. İki gündür suçlu gibi saklanıyorum. Zor geliyor, olmuyor bu yaşımda. Sokacaklarsa toprağın altına sokarlar ama böyle saklanarak olmuyor. Ben ne yaptım ailem için yaptım. Söylerim bunu böyle göğsümü gere gere. Karım, kızlarım iyi yaşasınlar, gözleri kalmasın başkalarının hayatında diye çalıştım çabaladım, *şoförün hemen arkasındaki ilk koltuğa geçerken.*

(Metin) Uyandım. Sabah ezanı. Hırıldıyor gene, yorulmuş. Ne zaman dinlenebiliyor ki, hiç, *düşünceleri gibi yavaş adımlarla arka kapıya ilerleyip ilk basamağa iniyor, insanlardan mümkün olduğunca uzağa, ben adam olsaydım, bahtsız garibim, kadersiz güzelim benim. Ben adam olsaydım da eve doğru düzgün ekmek getirebilseydim. Ama dur, ama dur, bu defa turnayı gözünden vuracağım kısmetse. Yapacağım Himmet Baba ne isterse, gerekirse söveceğim gerekirse döveceğim. Peki ya öldürmek gerekirse? Öldürmek gerekirse... Karım çocuğum aklıktan, yorgunluktan öleceğine...*

(Aslı) Tutamayacağım artık kendimi, *diyor eli yüzü düzgün ancak çilli kız, görünmeyen yolculardan yol alır, birtakım engellere takılır gibi en arkaya, pencere önüne yürürken, içimdeki bu, koşa koşa ona gitmek arzusunu bastıramayacağım daha fazla, gözleri buğulanarak. Yazdım mektubu, tuhaf şey, bir başkasının ağzından! Daktilo ettim ama anlayacak benden geldiğini, aptal değil. Çok isterdim mektubu okurkenki yüz ifadesini görmeyi. Kapısının altından atar kaçarım. Sakin, sakin ol, sakin ol A, MP3 çalarımı çalıştırıyor: With your long blonde hair and your eyes of blue the only thing I ever got*

from you was sorrow sorrow you acted funny trying to spend my money you're out there playing your high class games of sorrow sorrow...

Uzundur, elinden geldiğince gayret gösteriyor hiç kimseye dikkat etmemeye, ama engel de olamıyor bazen kendine. Örneğin bu sonuncu. Güzel bir kadın. Aslında çok da belli değil kadın mı, kız mı olduğu. Yaşı olmayan şanslı tiplerden. Yenisi mahallenin, üstelik pek buraların tipi değil. Sürekli koyu kahve, gri, siyah ve lacivert pardösü görmekten bıktı, bu sonuncunun dikkatini çekmesi o yüzden belki de. *ulus bayan kuaförü solariumda dev kampanya 100 dk 50 tl ahu otomotiv 2. el oto alım satımı dia indirim süper marketi sena kuruyemiş akbil dolun noktası kpss 500 tl ufkum parke ve laminat terzi emin bay & bayan terzisi her türlü tadilat yapılır araç girişi fikirtepe yönünden yapılmaktadır anadolu kartonpiyer franke mr mutfak ve banyo kadıköy fikirtepe çamlıca çevreyolu sen kaç kuruşa konuşuyorsun? avea'da her yöne dakikası 3 kuruş*

Üçüncü Durak: Ayarı Bozuk

Yoğunluğun az olmasını hayra yormak için erken mi diye merak ediyor. Böyle batıl düşünceleri var kafasını ara ara meşgul ettiği, vaktin geçmesine yardımcı. Kontrol etmezse akbil basmadan binen tipler oluyor, hangisi daha kötü karar veremiyor; kapıya bakmak mecburiyeti mi, devletin parasına sahip çıkma mecburiyeti mi...

(Nesrin) Bu gece sondu son, *akbilin çıkardığı sestem bile ürkererek, ağzına almayan kızla saklanmaktan vazgeçen emeklinin arasındaki yere münasip bir şekilde oturuyor kadın; hastalık derecesinde zayıf. Sabah kıcımlı silerken, tuvalet kâğıdı kırmızı kırmızı gelince korktum, bi-*

liyorum, ayarı bozuldu kıcımin, gözlerim doldu ama tuttum kendimi. Kız ar ağlanmasına. Acıyor daha demin binmiş gibi. İstemiyorumdan anlamaz ki, hiç anlamadı. Annelere söylesem şimdi... babam katil olur Allah korusun, *koltuğun yanına vurarak*. Olursa olur, daha dönemem o eve. Cesedim çıksın bu otobüsten döneceksem, cesedim çıksın sahi. Zaten öbür türlü de çıkacak. Gelip beni bulursa, bulur da, neler yapmaz. Beni duvarlara çarpmış adam o. Düğünde halamın oğluyla dans ettim diye, ta o gece boğazımı sıkmış, gırtlığımı sokmuş adam. Pilav demini almamış, sofraya örtüsü kırışmış diye yatırıp yere... tekmeleyip tekmeleyip üstüme çıktı. Desem inanırlar mı, bilirler asabi, ama demezler mi biz sana demiştik, biz sana demiştik. İyi ya, demiştiniz de ne yapayım, demiştiniz diye öleyim mi paçasının dibinde.

(Ahmet) En son bir hafta önce konuştuydum Esmâyla, o zaman ödemeli aradığımda açıyordu, *akbili yetersiz uyarısı verince, cebindeki kuruşlardan bilet parasını devşirmeye, bir yandan da binmek için sabırsızlananlar karşısında kuyruğu dik tutmaya çabalıyor*. Düşenin dostu olmuyor hakikaten. Oğlanı çok özledim, bari sesini duysamdım son bir. Midemin gurultusuna mı ters bakıyor bu sıska karı. Açım üç gündür, ne yapayım? Adam sen de, derdim başımı aşmış, bir ters bakışı mı düşüneceğim. Kaç yıllık karım bile bakışımı çevirmiş benden. Oğlanı duyardım son bir, sarılamadımdı da ayrılırken, *polis olmayı kafaya takmış saf oğlanın yanına geçiyor, insan son yolculuğunu oturarak yapmalı düşüncesiyle kimseye yer vermeyeceğine söz vererek kendine*.

(Emin) Kendi gözlerimle gördüm. Daha ne!, *diye ağzından kaçırmasına ramak kalıyor, giysilerini çamaşır sepe-*

*tinden alıp giymiş gibi görünen ellisine yakın babanın. Es-kilerin dediği gibi dönüp üç kere bakacak halim yok ya! Tombik tombik uzanıyor balkonları ayıran duvarın kı-yısından. Az sarkıyor aşağıya, hay beyin üstü yere çakı-lasınca, kıllı parmaklarıyla uzanıyor çamaşır ipine. En ya-kındakiyle de yetinmiyor şerefsiz, illa bordo-mor gibi olan dantelliye erişecek, *arkada, pencerenin hemen önün-deki dörtlünün en son koltuğuna düşünmeden çökerken*, il-la başına bir çorap örecek. Ne münasebet, ne gerek! Ama sadece onda mı kabahat? Bin kere dedim kıza, bin ke-re. Kızım kendine çekidüzen ver biraz, ne o öyle renkli renkli, dantelli donlar süt... Tövbe tövbe. Sanırsın işe çı-kacak. Bir şey de denmiyor ki. İndiriveriyor camı çerçe-veyi hoşuna gitmeyen bir şey olunca. Ağlaya ağlaya he-lak ediyor kendini de anasını da. Ama kendi gözlerimle, aha tam da bu gözlerle gördüm işte. Erkek halimle tik-sindim adamdan. Bir çare bulmalı, katil olmadan, daha fazla uykusuz kalmadan bu işe bir çare bulmalı.*

(*Metin*) Mesela şunun gibi bir tıpsızı, *kızından yana dertli babayı kastederek*, gözümü kırpmadan... Bunun nesine vicdan yapacaksın, değil mi? Baksana amı gö-ttü dağıtmış, üst baş dağılmış. Belli, ipsiz sapsızın teki. Himmet Baba'nın dediği gibi kimsenin gözünün yaşı-na bakmayacaksın, hayat senin gözünün yaşına bakı-yor mu ki!

(*Alper*) Kazanırım bu defa kesin, *diyerek kendini inan-dırmaya çalışıyor nafile yere, en azından görüntüsüyle ör-nek öğrenci*, şiirim çok güzel. Kazanırım ben bu defa. İhsan Hoca bile dedi. Ezberime bakayım da rezil olma-yım. O Hande gene bağıra çağıra okur atamlı matamlı bir şiir. Her sene öyle yapma mı zaten. Anam kızdı ge-

celeyin, madem her sene onu seçiyollar sen neden yenilmeye doyamıyosuna be akılsız olum? Ben de anama kızdım. Kazanırım bu defa kesin dedim. İhsan Hoca bile dedi dedim. Hay, dedi, seni de İhsan Hocanı da. Bağıracaktım, sesim kısılır diye sıktım kendimi. Yoksa altta kalmazdım. Bir akşam olsun hele, gösteririm ben ona. Olacağım altıncı sınıfların birincisi, göstereceğim Hande'ye de anama da. Hadi bismillah, *çağrı merkezine giden kızın yanına, aradaki boşluğa yöneliyor, çenesi ve psikolojisi kuvvetli teyzenin teki tarafından nasılsa yerinden edileceğini bildiğinden, oturmayı aklından geçirmeyerek,* “Merihliye Sesleniş. Merihli misin, vatanın hangi yıldız? Vatan mı ne demek, vatan vatan, yaşadığımız şey. İster misin anlatayım hepsini, vaktime inen dost, işte dünyamız. Bu zengin, bu fakir, bu orospu, bu hırsız. Böylece yitirdik kendimizi; yirminci, belki de kırkınıcı–”

(Ünal) Olmuyor bu böyle, yapamıyorum ben, *akbil basmayı unuttuğu için geri dönüyor, hafif kamburu çıkmış adam, mutsuz;* sabah sekiz buçukta açılır makineler, saat onda on dakika mola, on ikide yirmi dakika mola, bir de saat dörtte on dakika ikindi çayı için, susamlı kraker ve yahut bisküviyle, arada ne sigara var ne de telefona izin. Bütün gün, karıların arasında durmadan pedal vur dur. Ayaklarımın ağrısına mı, kafamın çatladığına mı yanayım, bir yanda abuk subuk dedikoduları, saçma salak şarkıları da bitmez radyoda. Alıp kırasım geliyor bazen ya... Yok, olmuyor böyle, yapamıyorum ben, *orta kapıyı geçince soldaki üçlüden, en temiz olduğuna inanmak istediği koltuğa geçiyor,* makineciliğe doydum yıllarca, ama karnım doymadı hiçbir türlü. Hayır, sonra kumaşın, ipliğin tozu ayrı, tıkanıyor gırtlığım, kaşıntı basıyor, yapamıyorum kardeşim, zorla değil ya, aaaa, *diliyle ıslattı-*

ği baş ve işaret parmağıyla mütemadiyen üzerindeki birtakım toz ve iplikleri toplamaya çalışarak.

(Nevin) Bu defa da tutmadı, hissediyorum, mavi kartını alışkanlıkla akbil kutusuna, ardından yanlışlıkla karnına basıyor, sonra arka kapının önündeki, koridora bakan koltuğa kapacak varmış gibi otururken, bu defa da tutmadıysa, yok, istemiyorum böyle olsun.

(Cemal) Herhalde, birilerinin iteleyip çekelemesi ve oflamlar arasında ilk basamağı buluyor ayakları, doğru yerdeyim, ilk basamağı bulduktan sonrasını genelde kendi başına halledebiliyor, bulunduğum yeri hayatım boyunca görememiş ancak ayırında olmuş biri olarak, en sık bu endişeyi duyuyorum. Doğru yerde olup olmadığım endişesini. Göremiyorum ancak, sokağa çıktığım her seferinde, arkamda ya da önümde, bir tehlikeden kaçır gibi benden uzağa açılan kalabalığın kokusunu alabiliyorum. Bu balık istifi şehirde, etrafımda bir boşluk oluşmasına sevinmeye zorluyorum kendimi. Beceremiyorum, üzgün emeklinin nazik yardımıyla, kapının hemen sağ yanındaki koltuğa otururken, karşı çaprazımda oturan kadındaki tiksintinin kokusu bile geliyor burnuma. Bir engelliden ziyade bir çöp, pislik olarak görüldüğümün farkındayım.

Bu pardösü, içinde başka bir kadınla, kadını bırak bir adamla binse bile fark edemeyeceği gelince aklına, elinde olmadan gülümsüyor. Tam da bu yaptığını pek münasebetsiz bulacak, kahverengi pardösülü, kahverengi türbanlı, siyah mesli kadın indirimli seyahat kartını bir ayıbını gösterir gibi gösterirken.

(Refika) Kıymetlim bu benim kıymetlim, en sevdiğim, deve kemiğinden, otuz üç taneli, diyor iri bedenini aşkla tit-

reten bir bismelenin ardından tespihini çekmeye başlarken, hamdolsun Rabbime bana kalbimin her atışında ona şükretmeyi nasip etti, hamdolsun, şükürler olsun, estağfirullah, estağfirullah, estağfirullahe'l-azîm el-kerîm, ellezî lâ ilâhe illâ hüve'l-hayyü'l-kayyûmü ve etübü ileyhi, tevbete abdin zâlimin li-nefsihî, lâ yemlikü li-nefsihî mevten velâ hayâten velâ nüshûrâ. Ve es-elühü't-tevbete ve'l-mağfirete ve'l-hidâyete lenâ, innehû, hüve't-tevvâbü'r-rahîm, ah, kıymetlim benim, deve kemiğinden, peygamber efendimizin, sallallahu aleyhi ve sellem, devesinin kemikleri ne olmuştur acaba, karışmış mıdır efendimizin, sallallahu aleyhi ve sellem, kendisi gibi toprağa ve Rabbimin sevgili katına mı çıkmıştır, yoksa, ay estağfirullah estağfirullah estağfirullah, bize mi kısmet olacak o miras, estağfirullah, estağfirullah, estağfirullahe'l-azîm el-kerîm, ellezî lâ ilâhe illâ hüve'l-hayyü'l-kayyû-, aracın hareketiyle son yolculuğuna çıkmış adamın karşısındaki koltuğa kurulurken, kaldığı yerden kaptırıyor kendini sünnetine.

Unutmak için gördüklerini, üzerlerine başka görüntüler yazarak öttürüyor vitesi. büyükşehir belediyesi çevremizi temiz tutalım ssk bağkur emekli sandığı devlet memurları tüm göz tedavilerinizde hizmetinizdeyiz çekirge metro durağı yakında burada eczane karamelek boğaziçi sitesi aytur alo! su arıtma servisi seni sen yapan her şey siz bizim için özelsiniz bankamatik iş bankası'ndan neyi eksik mmm migros 34 edy 76 özatatür özel inal ertekin ilkokulu okul taşıtı kopuz aydınlatma indirimli çeşitlerimiz alt kattadır

Dördüncü Durak: Tez Yayılan

Nadiren, belki de ilk kez, bir merak uyanıyor içinde birine karşı. Bir süredir her sabah, bir altmışa herhalde yetmiş kilo-